

Even uw aandacht...

Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.

Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.

Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van boekjes voor opvoering beslist.

Veel leesplezier!

GEZELLIG SAMEN IN HET PARK

Een komedie in één bedrijf

door

1880

Peter Kremel

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2016

Nr.3318

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste DRIE tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt u van de uitgever een formulier 'Aanvraag tot opvoering'. Op dit formulier moet u plaats en datum(s) van opvoering invullen. Het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) aan Toneelfonds J. Janssens worden bezorgd of digitaal worden ingediend via www.toneelfonds.be → opvoering.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt men dan van Toneelfonds J. Janssens de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten.

Iedereen die een 'Aanvraag tot opvoering' indient wordt verondersteld de 'algemene voorwaarden aanvraag opvoering' (zoals ze vermeld staan op onze website) te kennen en te aanvaarden.

(Indien u geen toegang tot internet hebt, gelieve ons dit te melden. Dan sturen wij u graag per post een exemplaar van deze algemene voorwaarden.)

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer u niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland contacteert u:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A3

BELANGRIJKE OPMERKING!

Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk *GEZELLIG SAMEN IN HET PARK* op te voeren moet de naam van auteur *PETER KREMEL* vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen.

De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.

Wettelijk depot D/2016/0220/024

ISBN 978-90-385-13904

© 2016 Toneelfonds J. Janssens/Peter Kremel
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(1 dame – 1 heer)

LU, een oude man :

MIE, zijn jongere zuster :

DECOR

Een parkbank volstaat.

KORTE INHOUD

De oude Lu krijgt in het rusthuis het bezoek van zijn jongere zuster Mie. Lu is aan een rolstoel gekluisterd en aangezien het mooi weer is beslist Mie om met hem een wandeling in het stadspark met eendenvijver te maken. In het park worden ontluikende jeugdherinneringen van Mie in de kiem gesmoord door de nukkige en norske Lu die enkel interesse heeft in het op tijd en stond krijgen van zijn pillen. Hevige discussies tussen de twee monden tenslotte uit in een zeer verrassend en vochtig einde voor één van de twee protagonisten.

(Een oudere norske man in rolstoel wordt voortgeduwd door een rijpere vrouw. Er staat een parkbank op de scène. De vrouw duwt de man in de rolstoel tot net aan de bank en zet hem in zijn rolstoel ernaast zodat zij op de bank kan gaan zitten. Het is broer en zus. Hij zit in een rusthuis, zij komt hem bezoeken. Tegen zijn goesting wandelen ze door het park en start hun gesprek aan de parkbank. Opkomen Jardin.)

MIE : Ah! Hier dat is een schoon plaatske om efkens uit te rusten. Vindt ge niet broerke?

(Lu kijkt humeurig voor zich uit zonder iets te antwoorden.)

Wacht, ik zal uwe rolstoel hier naast de bank zetten. *(Rijdt hem ernaast)* Voilà zie. Staat ge goed? Ziet ge goed? Hier zitten we wat in de schaduw. Of zit ge liever ginder in 't zonneke bij de vijver met de eendjes? *(Wijst naar links, coté cour van het podium)* Nee, we zullen maar hier blijven. In de zon is het te heet, misschien verbrandt ge nog. *(Lu reageert niet.)* Wacht, hier uw dekentje. Er staat toch wat wind. Ik zal dat eens goed leggen zie zodat ge geen kou pakt. Is het goed zo? Ja hé. Da's beter. Is 't niet? *(Lu reageert niet. Mie kijkt rond.)* Ik heb dat hier altijd al een schoon park gevonden, al van toen ik nog een klein meiske was. *(gaat op bank zitten.)* Ik herinner mij dat ik hier vroeger als het goed weer was elke dag kwam spelen. Ginder op die open plaats stond een schommel en een schuif af maar die is nu weg. In de plaats staat er nu zo een modern klimgeval. En ginder lag een dikke omgevallen boom waar we verstopperke achter speelden. Ons moeder gaf dan boterhammen mee omdat ik toch 's middags niet naar huis kwam...

LU : Hebt ge ze bij?

MIE : Wat?

LU : Hebt ge ze bij vraag ik?

MIE : Mijn boterhammen?

LU : Mijn pillen.

MIE : Ja, die zitten in mijn sacoché.

LU : Ge zijt toch zeker?

MIE : Ja.

(Even stilte. Lu kijkt weer nors vooruit zonder iets te zeggen.)

Wat een lekker weerke. Da's genieten hé!

(Lu kijkt verveeld en nog zuurder vooruit.)

Spijtig dat de zon niet elke dag zo schijnt. Eigenlijk zou je ze altijd moeten kunnen meepakken...

LU : In uw sacoche...?

MIE : *(Lacht)* Ja, in mijn sacoche.

LU : Mijn pillen!

MIE : Wat uw pillen?

LU : Zitten die in uw sacoche?

MIE : Maar ja Lu, ongelovige Thomas. De verpleegster heeft ze me speciaal meegegeven voordat we gingen wandelen. *(Weer even stilte)*... Weet ge? Nu ik er over nadenk geloof ik zelfs dat ik op deze bank met mijn eerste lief heb gezeten. Zie eens, dat is al zoveel jaar geleden. Goh, ik weet het nog alsof het gisteren was. Ja, op deze bank moet het geweest zijn. Ik was vroeg rijp en op jonge leeftijd al goed voorzien als ge verstaat wat ik bedoel en dat ventje zat hier op deze bank met grote ogen en open mond verlegen naar mij te kijken alsof hij nog nooit zoiets had gezien. Zonder dat ik er mij aan verwachte zei dat manneke ineens...

LU : Laat ze eens zien!

MIE : Wat?

LU : Mijn pillen! Ik wil zien of ge ze bij hebt.

MIE : Verdomme Lu, hier zie, hier zijn uw pillen. Geloof me nu? *(Gooit grote plastic pillendoos op zijn schoot)*

LU : Zijn ze dat allemaal?

MIE : Zijn er dat niet genoeg? Een heel doos vol. Meer heeft die verpleegster niet meegegeven, dus meer kan ik er u niet geven. Tel ze maar eens goed na, gij weet beter wat ge moet innemen dan ik.

(Lu begint ze te tellen en na te kijken. Weer even stilte. Mie kijkt rond.)

Ik weet dat ik hier in het park altijd mijn vrijers ontmoette. Er zijn hier altijd veel plekskes geweest waar ge u kon achter verstoppen. Mijn eerste echt lief dat was ne schone jongen. Mijn vriendinnen noemden hem allemaal

LU : De rosse...

MIE : Wat!

LU : Dat zijn de slechtste!

MIE : Wat zegt gij nu?

LU : Dat die rosse pillen de slechtste zijn. Dat zijn die van subiet. Bah, slecht jong!

MIE : Slecht of niet slecht, ge zult ze toch innemen. Of gaat ge nu, nadat ge heel die trammelant om uw pillen hebt gemaakt, ze ineens niet meer innemen misschien. Ik begrijp trouwens niet dat gij zoveel verschillende pillen nodig hebt. Ik gebruik alleen pillekes van Dokter Vogel en dat is voor alles goed.

LU : Ge ziet er ook uit als ne vogel!

MIE : Zal 't gaan ja?

LU : En ge kwebbelt gelijk een vink.

MIE : Is 't nu goed Lu.

LU : Als ze u moesten turven, ge won direct de vinkenwedstrijd.

MIE : Ge moet niet lachen met mijne dokter Vogel.

LU : Pfft...Dokter Vogel. Gij zoudt beter pillen pakken van dokter Zaagniet!

MIE : Och, Lu!

LU : Heeft die dokter Vogel geen pillen uitgevonden om uwen bek dicht te houden.

MIE : Gij zijt nen dikke ambetanterik. *(Weer even stilte.)* Den hartenbreker noemden mijn vriendinnen mijn eerste lief. Ze waren stikjaloers op mij. Ziet ge die grote boom ginder. Daar heb ik hem voor het eerst gekust. Zalig was dat. Die eerste kus die vergeet ik nooit. Zoet dat dat smaakte, zo zoet als...

LU : Pis.

MIE : Lu!

LU : Die rosse, die smaken naar pis.

MIE : Lu, wilt ge wel eens op uw woorden letten? Wat moeten de mensen wel niet denken?

LU : Wel, dat die rosse naar pis smaken.

MIE : Maar stopt er nu mee met dat vies woord te gebruiken.

LU : Wat moet ik dan zeggen? Dat 't zeikpillen zijn of wat?

MIE : Stop zeg ik! Enfin, zo zijn wij door ons moeder niet opgevoed.

LU : Die hoort dat toch niet meer.

MIE : Dat wilt niks zeggen. Ge moet fatsoenlijk blijven. Tijdens ons huwelijk heeft mijnen Tuur zo'n woorden nooit uitgesproken.

LU : Die durfde niet.

MIE : Die durfde wel.

LU : Die durfde niet. Die mens zat met de poepers van u van hier tot in China. Moesten we in de middeleeuwen geleefd hebben, ze zouden u op de brandstapel hebben gezet.

MIE : Wilt ge zeggen dat ik tijdens mijn huwelijk een heks ben geweest?

LU : Tijdens, voor, na...

MIE : Is 't nu goed om mij als een slecht mens af te schilderen! Ik heb mijnen Tuur goed opgevoed. Helemaal volgens de regels die ons moeder ons geleerd heeft en daarom...

LU : Staat hij al vijftien jaar op het kerkhof... in een potteke.

MIE : Gaat gij nu nog beweren dat zijn dood mijn schuld is ook? Mijn Tuur en ik waren twee handen op één buik. We deden alles samen, nooit zijn we van elkaar weg geweest. We deden alles waar we zin in hadden.

LU : Waar dat gij zin in had!

MIE : Waar dat WIJ zin in hadden. Tuur die hield van mij, die zou alles voor mij gedaan hebben en ik voor hem. Tuur was een mens met een ziel, intelligent, plezant, gevat, die stond altijd voor iedereen klaar, dat was iemand met een gouden hart die inzat met zijn medemens.

LU : En nu in een potteke.

MIE : Gij zijt een zure norske ouwe vent geworden, weet gij dat? Moest gij mijn broer niet zijn ik zou met u niet ganse dagen zitten rondrijden.

LU : Ik vraag dat toch niet?

MIE : Wie zou er anders nog bij u op bezoek komen. Buiten mij is er niemand meer of wilt gij hier in alle eenzaamheid gelijk ne clochard sterven misschien?